

Zbigniew Nowakowski, Katarzyna Czarnecka, Teresa Dąbrowska

Żdżarów, gm. Sochaczew, woj.
skierniewickie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 20, 111

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Za względu na brak materiałów datujących /znaleziono jedynie drobne, niecharakterystyczne ułamki naczyń/ nie udało się ustalić chronologii badanych rowów. Oba są bardzo do siebie podobne. Szerokość ich waha się od ok. 100-130 cm, głębokość wynosi ok. 100 cm, dna są nieckowate, a charakter wypełnienia w zasadzie identyczny. Uchwycone odcinki rowów są prawdopodobnie dwoma częściami tego samego obiektu, który przebiegał wzdłuż krawędzi wypłaszczenia terasy.

O ile podjęta zostanie decyzja o budowie szkoły badania ratownicze na stanowisku I w Zofiopolu będą kontynuowane w przyszłych sezonach.

ZDZARÓW, gm. Sochaczew
woj. skierniewickie
Stanowisko I

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadził mgr Zbigniew Nowakowski przy współudziale dr Katarzyny Czarneckiej, pod merytorycznym kierownictwem dr hab. Teresy Dąbrowskiej. Czwarty sezon badań. Finansowało PMA, Cmentarzysko kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich i wędrowek ludów.

Badaniami została objęta zachodnia i północna część cmentarzyska. Na obszarze 215 m² odsłonięto 35 pochówków ciałopalnych, w tym 2 popielnicowe oraz 1 obiekt jamowy. Wyposażenie większości grobów ograniczało się do kilkunastu fr. ceramiki. Zaledwie 8 pochówków jest dokładnie datowanych, mieszczą się one w ramach czasowych cmentarzyska określonych wcześniej. Chronologię dalszych siedmiu można określić na co najmniej fazę C_{1b} ze względu na obecność ceramiki toczonej. Najstarsze pochówki /gr. nr: 148, 155, 158/ pochodziły z fazy B₂ i dostarczyły brązowych zapinek pochodnych od silnie profilowanych, najpóźniejsze - datowane na fazę C₂ - posiadały zapinki: A. 162 /gr. 147/ i A. 211 /?/ /gr. 123/. Z gr. 144 pochodzi brązowa zapinka typu A. 129, zaś fragment żelaznego pilnika i dwa paciorki kubooktaedryczne zawierał gr. 143. Wśród zabytków luźnych zwraca uwagę zapinka A. 158 pokryta patyną ogniową i zdobiona na nóżce ukośnymi nacięciami; A. 162 /krótka i bardzo masywna/; żelazny nóż poprzeczny i krępy grot oszczepu /jedeny element uzbrojenia w r. b./. W gr. 123 i 138 stwierdzono fragmenty naczyń typu "terra sigillata". Pod względem formy najciekawszy był gr. 155; w popielnicy, nad którą zalegały pionowo dwa duże gąty, oprócz kości znajdowały się trzy naczynia włożone jedno w drugie i odwrócone do góry dnami. Wyposażenie - zapinka, gliniany przęślik i igła żelazna - znajdowało się w jamie.

Badania będą kontynuowane.